

Đ Văn Phúc d ch

Bài báo này nói về t i ác buôn ng i và nh ng h u qu đ i v i ph n Vi t Nam. Thêm vào đó, s có hai bài về các h u qu cu vi c buôn ng i đ i v i các lao nô, và các tr v thành niên g m c các em bé s sinh và tr nh .

“Thúy Ng uy n m c chi c áo dài l a, đeo hoa tai và vòng xuy n l p lánh. Khi b c vào làng quê nghèo kh , cô đ c m i ng i vây quanh tr m tr v nh ng trang s c l ng l y trên ng i cô. Cô nói v i dân làng r ng các cô gái c&a h c cũng s đ c nh cô, n u h ch u theo b c c&a cô, đi Đài Loan đ tìm công ăn vi c làm t t.”

B n thân Ng uy n cũng t ng là m t cô gái quê đã hy sinh đ giúp đ gia đình. Gi ng nh chuy n “Nàng Thúy Kiều” đã bán mình chu c cha. Cô đã đi theo m t ph n cũng trang ph c l ng l y nh cô ngày hôm nay, đ đ n Đài Loan tìm vi c ki m ti n nuôi s ng gia đình.

Thúy Ng uy n nói trên không ph i là ng i th t, mà ch là m t hình nh đ c ng i ta v ra c&a m t thi u n Vi t Nam đã b sa vào cái b y c&a âm m u buôn bán ph n mà nh ng gì x y ra sau đó là s th t và có tính ch t tiêu bi u.

Theo c tính c&a c quan UNICEF và các t ch c khác, có kho ng 400,000 ph n và tr em Vi t Nam đã b bán ra n c ngoài, h u h t là sau khi ch m đ t Chi n Tranh L nh. Nhi u ph n , tr em Vi t Nam b bán qua C&am B t, Trung Hoa, Đài Loan, Nam Hàn, và Thái Lan đ ph c v trong các nhà ch a, lao đ ng c ng b c trong các xí nghi p, hay làm đ y t t nh n. Cũng nh câu chuy n cô Thúy Ng uy n trên, các n n nh n nh ng l i h a h n b p b m r ng s có công ăn vi c làm, ho c qua s k t hôn gian d i, ho c qua nh ng c quan tuy n ng i và di dân h p pháp hay b t h p pháp. B n buôn ng i đôi khi ng y trang nh ng n n nh n c&a chúng thành nh ng du khách, công nh n c&a nh ng ch ng trình xu t c ng lao đ ng; và r i s đ a h đ n các nu c khác. H cũng tuy n các cô gái qua các t ch c tìm vi c và r i bán các cô gái đáng th ng này cho b n tú bà Trung C ng và Mã Lai Á. H cũng dùng ph ng ti n internet đ l a g t n n nh n.

B M c K t Trên X Ng i

“Nh ng gia đình đ ng ý cho con gái mình đi n c ngoài đ c tr t 150 cho đ n 450 đô la, tu theo dung m o và trình ti t c&a cô gái. Sau đó, b n buôn ng i s đ a n n nh n đ n phi tr ng ra đi. Khi đ n đ t n c ng i, h đ c đ a vào m t căn phòng nh và b l y h t các gi y t t ùy thân.”

M t khi đã ra n c ngoài và b vào vòng ki m t a c&a b n buôn ng i, các cô còn trình ti t s đ c đ a vào các nhà th hay các phòng khách s n đ ch đ i ng i khách mua hoa đ u tiên. Do s tin t ng r ng giao c u v i gái trinh s đ m l i nhi u may m n, -cùng v i s an tâm r ng gái trinh s không lây truy n b nh AIDS và các b nh hoa li u. - khách ph i tr m t giá r t đ t. Thông th ng khách tr t 300 đ n 400 đô la cho m t tu n ăn n m v i gái trinh. Sau đó, các cô gái đ c coi là “đ v t đã xài r i” và giá đi khách ch còn kho ng 2 dollars m t l n đi khách.

“Các cô đ c đ a đ n các phòng riêng bi t trên l u. Tho t tiên, Ng uy n t ng r ng đó là phòng riêng c&a mình. Nh ng không ng , có m t ng i đàn ông l vào đòi làm tình v i cô. Khi Ng uy n kháng c , khách b đi. Nh ng ng i ch l i b c vào l i cô xu ng t ng h m, đánh đ p và nh t cô n i đây không cho ăn u ng trong nhi u ngày.”

Ng uy n lúc này m i nh n th c r ng mình không còn s l a ch n nào ngoài vi c ph i theo l nh

chợ đồ cổ sòng sọt. Nhà thơ, nãi đã mua cô, đã lấy hết các giấy tờ tùy thân của cô. Vì thơ nãi cô trốn đi, thì sẽ bị bắt giam vì là dân lậu. Bởi sa bẫy và cô lập, cô bị buộc phải tiếp khách khoảng 10 lần trong một ngày. Và chợ đồ cổ miễn khi cô đến kẻ kinh nguyệt.

Các cô gái nô lệ tình dục này phải làm việc cho đến lúc hết xong món nợ mà khách đã bỏ ra mua họ. Đó là các khoản tiền “nợ” mà gia đình họ đã nhận được, cộng thêm tiền nợ tiếp cho các cô, tiền vé máy bay, di chuyển, ăn ... Tuy thơ, không phải đến giờ đâu. Vì cái tiền nợ này cộng tăng theo các khoản nuôi ăn, tiền áo quần, tiền thuốc men và cộng tiền phí tiền phá thai...

Qua cách tính này, chợ nhân các nhà thơ sẽ lấy đi các cô lâu dài, cho đến khi các cô đã trở thành quá già, quá bệnh hoạn đến có thể hợp đến khách làng chơi.

Cuộc sống trong các nhà thơ rất tàn bạo. Bởi chợ chợ mua đánh đập các cô lúc nào cũng được. Thậm chí còn dùng cào roi đến đến hành hạ. Khi các cô tiếp khách, bị chúng tiếm ma túy để các cô phải tòng phẫn. Để vì vì nhàn gia chợ nuôi các cô làm dâm tử, thì tình trạng cũng chợ ngạo dâm gì hơn. Trong nhieu trường hợp, các cô bị nhấc mồi, tra tấn và tình thơ và thơ xác. Đã có nhieu trường hợp các cô bị cưỡng hiếp và bị đối.

Trốn Thoát và Các Sự Trợ Giúp

“Một hôm, cô Nguyễn nghe lén được các cô gái khác bàn chuyện trốn thoát. Họ bàn tính rất kỹ lưỡng, nhàn chợ có hai cô thoát được nhờ sự trợ giúp của một tổ chức Phi Chính Phủ (NGO). Nguyễn và các cô gái thiêu may mắn bị bắt lại bị cưỡng sát để a phòng và bị trả về lại nhà chợ.”

Trong khi nhieu mồi chợ a cưỡng sát và các cơ quan thơ quy định là giúp đỡ nạn nhân chợ buôn ngạo; thì đa phần họ vào sẽ tham nhũng. Các Tổ chức Phi Chính Phủ cấp quốc gia hay quốc tế chợ gặp được ra nhàn chợ trình cứu giúp các nạn nhân bị ng các đến ng đến thơ “nóng” và các nạn tử m trú an toàn. Tổ chức Quốc Tế về Di Trú (International Organization for Migration - IOM) cũng có nhieu nỗ lực giúp đỡ các nạn nhân.

Tu sĩ Nguyễn Văn Hùng là một trong nhàn lãnh đạo các tổ chức bắt về lại đã nhận giữ i thơ ng cho nhàn chợ gặp chợ ông chợ lại nạn buôn ngạo. Theo báo đến tờ OneViet, Cha Hùng đã cứu vớt được hơn 2000 nạn nhân đem về nuôi dưỡng tại nạn tử m trú do cha lập ra. Tuy nhiên, không phải các nạn nhân đều may mắn được cha Hùng cứu thoát. Và vẫn nạn không chợ giữ i hơn trong vài quốc gia, mà theo cha Hùng: “là một vẫn nạn chợ a nhân lo, chợ quy định làm ngạo.”

Sự Giúp Đỡ Từ Hoa Kỳ

Theo bà Lisa Lynn Chapman, Giám đốc cơ quan Dịch Vụ Giới Thoát (Survivor Services Department) của BoatPeople SOS (BPSOS), tuy rằng việc buôn ngạo không phải là vấn đề của Hoa Kỳ, nhàn cũng đã có trường hợp mà nạn nhân đã được buôn bán đến Mỹ.

Bà nói: “Họ bị bán đến Mỹ qua nhieu hình thức. Thông thơ ng là sẽ họ a họ có việc làm tử và có phòng cách để giúp đỡ gia đình bên Việt Nam.”

Nhàn bắt họ nh thay, một khi đến Hoa Kỳ, họ bị buộc phải làm việc trong nhàn điếu kiến nh lao nô - không được trả lương, không được nghỉ ngơi làm việc, và bị do hành hung và thơ xác cũng nhàn nhàn điếu phẫn họ cho gia đình ở Việt Nam. Các cô gái cũng bị buộc làm gái điếm, vũ nữ kho thân, hay phẫn vợ trong nhàn kẻgh tình dục.

Một cách khác là qua việc hôn nhân. Thay vì đến Mỹ để lấy chợ, các cô bị ép vào các nghề khác mà không được trả lương. Họ không được học Anh ngữ, và không cho tiếp xúc với Cộng đồng Việt Nam. Họ sống kiếp nô lệ. Đây cũng là hình thức buôn ngạo và là cách thông thơ ng nh.

Để vì vì các nạn nhân Việt Nam, có nhieu cách cho họ để tìm được sự giúp đỡ.

Bà Chapman nói: “Quý vị có thể gọi BPSOS - Cơ Quan Dịch Vụ Giới Thoát - sẽ đến thời

(703) 538-2190. Chúng tôi sẽ giúp đỡ những gì quý vị cần đỡ n. Chúng tôi muốn báo đỡ m r&ng những người Vi&t Nam (đàn ông, đàn bà, hay trẻ em) có đ& c n&i trông cậy n&u h& b& r&i vào các tình tr&ng trên.

Bà Chapman cho hay, n&n nhân cũng có thể gọi số 911 cho Cảnh Sát M&. Họ nên kể rõ ràng câu chuyện của bản thân mình và Cảnh sát sẽ tìm cho họ những ngu&n giúp đỡ. Họ cũng có thể gọi đ&n thoại hotline cho n&i t&m trú dành cho n&n nhân của n&n báo hành trong gia đình. “Ngày nay, cô Nguyễn đã trở về Vi&t Nam nhờ một nhân viên tuyển m& b&t đ&c dĩ của bản tú bà, sẽ kh&nh do sẽ đe dọa của bản này. Khi cô bước trên những con đ&ng nh& h&p của m&t thế tr&n, cô nhìn các cô gái đi qua, cô nh& l&i chính mình - một cô gái nghèo ít h&c, đã t&ng r&ng mình hy sinh đ& giúp đỡ cho gia đình khá h&n. Và cô đã t& v&n r&ng n&u ngày đó, cô thoát đ& c cùng nhóm các cô gái kia, thì sẽ vi&c đã xoay chuyển thế nào? Hoặc n&u cô đã đ& c m&t Cha Hùng giúp đỡ?”

Chú thích: Những đo&n vi&t trong ngo&c kép là câu chuyện làm n&n cho v&n đ& đ& c nêu ra.